

ΕΝΑ ΣΗΜΕΙΟ ΚΙ ΕΝΑ ΘΑΥΜΑ

«Προσέφεραν αύτω παραλυτικόν»

Ένα σημείο κι ένα θαύμα έκανε σήμερα ό Κύριος μας στο Ευαγγέλιο, σημειώνει ο αοίδιμος μητροπολίτης Κοζάνης Διονύσιος. Το θαύμα ήταν πως συγχώρησε τις αμαρτίες του παραλυτικού και το σημείο είναι που τον γιάτρεψε και σωματικά. Το ένα αναφέρεται στην ψυχή και το άλλο στο σώμα. Το σημείο και το θαύμα μαζί αποτελούν την ολοκληρωμένη θεραπεία του παραλυτικού.

Το πρόσωπο του παραλυτικού

Ό παράλυτος δεν ήταν ένας νευρωτικός άνθρωπος που αμάρτησε βαριά κι η ενοχή του του προκάλεσε την παράλυση, όπως θα μας έλεγε ένας ψυχία-τρος. Ό άνθρωπος δεν ήταν νευρωτικός, άλλ' αμαρτωλός και ή αρρώστια του ήταν αποτέλεσμα των συνεπειών της συγκεκριμένης του αμαρτίας. Ό Ευθύ-μιος Ζιγαβηνός λέγει πώς «πολλά των νοσημάτων εξ αμαρτιών φύονται», δη-λαδή πολλά νοσήματα προκαλούνται απ τις αμαρτίες. Ό Κύριος στη θερα-πεία του παραλυτικού θεραπεύει πρώτα την αιτία, πού είναι ή αμαρτία και με-τά το σώμα πού έπασχε από την πτώση του δυστυχισμένου αυτού ανθρώπου σε κάποιο αμάρτημα.

Οι Φαρισαίοι πιθανώς να σκεπτόντουσαν ως έξης: Ό Χριστός είναι ένας πλάνος, θεραπεύει το αφανές, δηλαδή την ψυχή πού δε φαίνεται και κανείς δεν μπορεί να διαπιστώσει, εάν αφέθησαν του αρρώστου οί αμαρτίες, ενώ αφήνει το σώμα πού είναι εμφανές και πιο δύσκολο να θεραπευθεί: «δυσχερέστερον ώντο το σώμα θεραπεύσαι ως φαινόμενον», δηλαδή νόμιζαν πιο δύσκολο έργο είναι να θεραπευθεί το σώμα, επειδή φαίνεται (άγιος Θεοφύ-λακτος). Αλλωστε ή ψυχή του ανθρώπου πρώτα θανατώθηκε από τους βρόγ-χους της αμαρτίας και μετά επακολούθησαν στην ανθρώπινη φύση οι ασθέ-νεις κι ό θάνατος, σύμφωνα με τη δικαιοκρισία του Θεού.

Μια σημαντική παρατήρηση κάνει ό Θεοφάνης ό Κεραμεύς. Ό Χριστός άλλοτε κάνει το θαύμα βλέποντας την πίστη του αρρώστου, έφ' όσον ό ασθε-νής ήταν καλά στα μυαλά του. Π.χ. στην περίπτωση των τυφλών ό Χριστός έκανε το θαύμα «κατά την πίστιν» (Ματθ. 9,29) αυτών. Αλλοτε πάλι όπως στη Χαναναία, στον Ίάειρο, στον έκατόνταρχο και σ' αυτόν τον παραλυτικό έκανε το θαύμα όχι βλέποντας την πίστη των ασθενών, αλλά την πίστη αυτών πού ζητούσαν απ' το Χριστό να τους κάνει καλά, «και ιδών ο Ιησούς την πίστιν αυτών είπε τώ παραλυτικώ...» (Ματθ. 9,2). Οι άρρωστοι αυτοί, και πιο ειδικά στο σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα ό παραλυτικός, πιθανώς να μην είχαν ακέραιο το μυαλό τους στις διάφορες λειτουργίες. Ό νους είχε έπισκοτισθεί.

Η προσφώνηση του Κυρίου

Οι ευαγγελιστές Ματθαίος και Μάρκος μας λέγουν πώς ό Χριστός, όταν είδε τον παραλυτικό, τον αποκάλεσε με τη λέξη «τέκνον». «θάρσει, τέκνον άφέωνταί σοι αι άμαρτία» (Ματθ. 9,2 και Μάρκ. 2,5). Ό ιερός Λουκάς γράφει πώς τον προσφώνησε με τα ακόλουθα λόγια «άνθρωπε, άφέωνταί σοι αι άμαρτία σου» (Λουκ. 5,20). Παιδί μου, άνθρωπε μου, είναι τα πρώτα λόγια πού είπε ό Χριστός στον παραλυτικό. Ό άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας γρά-φει πώς ονόμασε τον Παραλυτικό «τέκνον», επειδή όλοι είμαστε παιδιά του Θεού, πού είναι Αυτός πού μας δημιούργησε (τώ της δημιουργίας λογω) ή επειδή διέγνωσε ο Χριστός πώς ο άρρωστος Τον παραδεχόταν ως Κύριο και Δημιουργό.

Ό άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς με πολλή δύναμη λόγου σχολιάζει την προ-σφώνηση αυτή του Κυρίου μας. «Ω μακαρίας προσηγορίας», ώ ευτυχισμένη προσφώνηση. Ό παραλυτικός ακούει τη λέξη «τέκνον» και «υίοποιείται τω ούρανίω Πατρί», υιοθετείται

άπ' τον ουράνιο πατέρα και προσκολλάται στον αναμάρτητο θεό και γίνεται κι ο ίδιος χωρίς αμαρτίες με την άφεση των πα-ραπτωμάτων του. Παντού μέσα στην Καινή Διαθήκη φαίνεται το χάρισμα της υιοθεσίας. Όλοι εκείνοι που έφεραν τα σημάδια της αμαρτίας, βρήκαν το θε-ραπευτή τους. Ο Χριστός είναι ο μεγαλύτερος αδελφός μας, που μας έκανε παιδιά του Θεού.

Η αληθινή θεραπεία των ασθενών -

Πολλοί από τους ανθρώπους για διάφορες δυσλειτουργίες της ψυχής τους που έχουν αντίκτυπο και στο σώμα τους, καταφεύγουν μονό στους ψυ-χιάτρους και ψυχολόγους. Η Εκκλησία δεν απορρίπτει την επιστημονική εργασία αυτών των γιατρών. Ίσα ίσα τη θεωρεί δημιουργική, όταν δεν εξέρ-χεται των επιστημονικών ορίων της και δεν καταργεί το Θεό. Η πικρή αλήθεια είναι πως τα διάφορα αμαρτήματά μας δε θεραπεύονται με τα ηρεμιστικά ούτε και με τις όντως θαυμάσιες παρεμβάσεις και αναλύσεις των ψυχολόγων και ψυχιάτρων.

Ο άνθρωπος χρειάζεται τη ζωντανή παρουσία του Κυρίου και την άφεση των αμαρτιών του που θα του επιφέρει μια θαυμαστή οντολογική αλλαγή στη συμπεριφορά του. Χρειάζεται να νιώσει το Χριστό ως αδελφό του και πατέρα του. Να εμπιστευθεί τον εαυτό του στη χάρη Του με τα μυστήρια της μετανοί-ας, της εξομολογήσεως και της θείας Ευχαριστίας.

Αδελφοί μου,

Η παρουσία του Χριστού στον άνθρωπο, που έχει αποφασίσει να αλλάξει ζωή, πολύ γρήγορα φέρνει την ειρήνη στην ψυχή του και του χαρίζει την ασφάλεια και μια μόνιμη πνευματική κατάσταση χωρίς ανασφάλειες και φο-βίες. Αυτήν τη θεραπεία ας επιδιώξουμε.

Αρχιμ.Ι.Δ.Φ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. θ' 1-8)

Έχε θάρρος, παιδί μου

Τώ καιρώ εκείνω, έμβάς ο Ιησούς εις το πλοϊον, διεπέρασε, και ήλθεν εις την ιδίαν πάλιν. Και ιδού, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικόν, επί κλί-νης βεβλημένον και ιδών ο Ιησούς την πίσπν αυτών, είπε τω παραλυτικῷ Θάρσει, τέκνον. άφέωνταί σοι αι άμαρτίαι σου. Και ιδού, τινές των Γραμματέ-ων είπον εν έαυτοίς· Ούτος βλασφημεί. Και ιδών ο Ιησούς τάς ενθυμήσεις αυτών, είπεν Ίνα τι ύμεις ένθυμείσθε πονηρά εν ταίς καρδίαις υμών; Τί γαρ εστίν ευκοπώτερον, ειπείν Άφέωνταί σοι αι άμαρτίαι· ή ειπείν Έγειραι και περιπατεί; Ίνα δε είδήτε, ότι έξουσίαν έχει ο Υιός του άνθρωπου επί της γης άφιέναι αμαρτίας· τότε λέγει τω παραλυτικῷ· Εγερθείς άρον σου την κλίνην, και ύπαγε εις τον οίκον σου. Και εγερθείς, άπήλθεν εις τον οίκον αυτου. Ίδόντες δε οί όχλοι έθαύμασαν, και έδόξασαν τον Θεόν, τον δόντα έξουσίαν τοιαύτην τοις άνθρώποις.

Μετάφραση της Ευαγγελικής περικοπής

Εκείνο τον καιρό, μπήκε ο Ιησούς σε πλοιάριο, πέρασε απέναντι και ήλθε στη δική του πόλη. **Και του έφεραν έναν παράλυτο**, ξαπλωμένο σ ένα κρεβά-τι. Ο Ιησούς, όταν είδε την πίστη τους, είπε στον παράλυτο: «Έχε θάρρος, παιδί μου. Σου συγχωρούνται οι αμαρτίες σου». Καί μερικοί από τους γραμμα-τείς είπαν μέσα τους: «Αυτός βλασφημεί». Ο Ιησούς, επειδή κατάλαβε τις σκέψεις τους, είπε: «Γιατί σκέπτεστε πονηρά μέσα στην καρδιά σας; Τι είναι ευκολότερο, να πω «Σου συγχωρούνται οι αμαρτίες σου» ή να πω, «Σήκω επά-νω και περπάτα»; Αλλά για να μάθετε ότι ο Υιός του ανθρώπου έχει εξουσία να συγχωρεί αμαρτίες επί της γης», - τότε λέγει στον παράλυτο, «Σήκω επάνω, πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε στο σπίτι σου». Αυτός σηκώθηκε και πήγε στο σπίτι του. Όταν

είδε αυτό ό κόσμος, θαύμασε καί δόξασε τον θεό, πού έδωσε τέτοια εξουσία στους ανθρώπους.